

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. ХАСКОВО, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на
шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА Д. ПЕТЕВА-
ГЕОРГИЕВА

Членове: БОРЯНА П. БОНЧЕВА-
ДИМИТРОВА
ДАНИЕЛА К. НИКОЛОВА

при участието на секретаря ЖУЛИЕТА М. ДЕЛЧЕВА
в присъствието на прокурора Д. Ст. Л.
като разглежда докладваното от ДАНИЕЛА К. НИКОЛОВА Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20235600600055 по описа за 2023
година

Производството е по чл. 318 и сл. от НПК.

С присъда № 260005/03.11.2022 г., постановена по НОХД № 455/2020 г. Районен съд-Харманли е признал подсъдимия Т. И. У. от гр.С., за виновен в това, че на 19.07.2019г. в с.Т. ,общ.С., чрез думи и действия се закарнал с убийство на З. Д. У. и М. Н. У. –съпрузи от с.Т. ,общ.С. ,насочвайки газов пистолет към М. У. и отправяйки към двамата-З. Д. У. и М. Н. У. думите :“Майка ви ще *** ”,ще ви изтрепя всичките „,както и „Майка ви ще*** „,ще ви утрепя „, и това закарване възбудило основателен страх за осъществяването му -престъпление по чл.144 ал.3,вр.ал.1 от НК и на основание чл.54 от НК го осъдил на „лишаване от свобода „, за срок от 2 години .На основание чл.66 ал.1 от НК изпълнението на наложеното наказание „лишаване от свобода „, е отложено с изпитателен срок от 4 години,през време на който на основание чл.67 ал.4 от НК е възложено полагането на възпитателни грижи за подсъдимия на Кмета на Община С. Със същата присъда вещественото доказателство- газов пистолет марка „Eko1 Major“ Cal.9 mm ,с номер М ***** ,като вещ ,принадлежаща на подсъдимия и послужила за извършване на престъплението е отнет в полза на държавата на основание чл.53 ал.1 б.„а“ от НК,както и на подсъдимия са възложени направените по делото разноси .

Против присъдата е депозирана въззивна жалба от защитника на подсъдимия адв.Б. К. , в която се излагат доводи за неправилност, необоснованост и процесуална порочност на атакувания акт . Поддържа се отсъствие на обективните и субективни признаци на престъпния състав по чл.144 ал.3 от НК. Претендира се и допуснато от районният съд съществено процесуално нарушение на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, във връзка с отказа му да прекрати настоящото наказателно производство ,поради осъждането на подсъдимия с влязла в сила присъда за престъпление от частен характер по чл.130 ал.1 от НК . Искането в жалбата е присъдата да бъде отменена и да бъде постановена друга, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен и оправдан по предявеното му обвинение.

Подсъдимият поддържа жалбата на своя защитник. Искането му е да бъде признат за невиновен по предявеното му обвинение.

Повереникът на частните обвинители оспорва жалбата и поддържа установената фактология ,считайки я за достатъчна за постановяването на осъдителна присъда . Повереникът не се съгласява с доводите на защитата и най-вече този, касаещ наличието на основание за прекратяване на наказателното производство ,поради осъждането на подсъдимия с влязъл в сила съдебен акт за същото престъпление .В този смисъл прави искане присъдата да бъде изцяло потвърдена.

Частните обвинители З. Д. У. и М. Н. У. не изразяват собствено становище по жалбата.

Според прокурора от Окръжна прокуратура-Хасково жалбата е неоснователна,а присъдата - правилна и законосъобразна ,като искането му е тя да бъде потвърдена. Прокурорът намира за осъществени обективните и субективни признаци на престъпния състав, по които е повдигнато обвинението,а наложеното наказание на подсъдимия за справедливо .Аргументите на защитата за прекратяване на наказателното производство и оправдаване на подсъдимия ,поради осъждането му преди това с влязла в сила присъда за причинена лека телесна повреда, счита за неоснователни.

Хасковският окръжен съд, като провери правилността на обжалваната присъда по направените оплаквания, изтъкнатите доводи и извърши служебна проверка на същата, констатира следното:

Съдебното производство по НОХД № 455/2020 г. по описа на Районен съд-Харманли е образувано по обвинителен акт на прокурора от РП-Хасково, ТО Харманли , с който против подсъдимия Т. И. У. е повдигнато обвинение за извършване на престъпление по чл.144 ал.3,вр.ал.1 от НК. При събиране и проверка на доказателствата от първоинстанционния съд съществени пропуски не бяха констатирани от настоящата инстанция , освен тези, касаещи пълнотата на доказателствената съвкупност, към която съдът не е приложил необходимите за изясняване на предмета експертни знания . Именно във връзка с тази доказателствена празнота от въззивния съд беше изслушано заключение на назначената на досъдебното производство съдебно-балистична експертиза.

Преценени във взаимната им връзка всички доказателства по делото установяват

следната фактическа обстановка:

Св. М. У. и подсъдимият Т. У. били роднини/чичо и племенник/.Първият , заедно със съпругата си св.З. У. , а подсъдимият с майка си св. Я. У. , живеели в съседни имоти в с.Т. , общ. С . От години отношенията им били влошени по повод делба на наследство . На 19.07.2019г. св.М. У.,заедно със съпругата си били в дома си в с.Т., общ. С. и в тъмната част на деня, преди полунощ, св.З. У. разговаряла по телефона с дъщеря си . Чула силен шум от блъскане и чукане по дворната им врата, викове ,че ще ги изтрепи и ще ти изколи , като разпознала гласа на подсъдимия. Св.У. също го чул и тръгнал навън, за да се разбере с подсъдимия, който бил пиян. След като излязъл на двора и приближил подсъдимия, последния от близко разстояние насочил газов пистолет и произвел изстрел срещу лицето му ,в резултат на което св.У. паднал на земята. Св.З. У. , която вървяла след съпруга си, чула изстрела , видяла случилото се, като повикала съпруга си, но той не отговарял. Свидетелката чула още един изстрел , като подсъдимия продължил да псува и вика, като започнал да стреля с пистолета във въздуха. Изплашена от случващото се, свидетелката подала сигнал на ЕЕН 112 .Подсъдимият като разбрал за пристигането на полицейските органи , се прибрал в дома си.Св.М. У. също се прибрал и съпругата му видяла, че имал нараняване – обгаряне под окото като й казал, че откън била и майката на подсъдимия. След пристигането на полицейските служители, св.З. и М. У.и , видели на земята гилзите от изстрелите.Бил извършен оглед на местопроизшествие,при който били намерени и четири от гилзите . Впоследствие свидетелката У. намерила още една гилза ,която предала на полицейските органи с протокол за доброволно предаване от 31.07.20219г . На 20.07.2019г. св.М. У. бил прегледан в СО на МБАЛ Хасково ,за което му бил издаден ЛПП № 11072 / 20.07.2019г., а на 23.07.2019г. бил прегледан и от съдебен лекар д-р Х. Е. и издадено СМУ № 305/2019г.

От заключението по изслушаната пред първата инстанция СМЕ , е установено, че пострадалият У. имал точковидна рана / огнестрелна/ изпълнена с коричка кръв в областта на лявата ябълчна кост - лявата скула, която могла да се причини от състава на изстреляната субстанция от газов пистолет по начина, времето и обстоятелствата описани в предварителните сведения и с това увреждане му било причинено разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК - т.е. лека телесна повреда по смисъла на чл.130 ал.1 от НК. В съдебно заседание вещото лице конкретизирало, че този механизъм на получаване на нараняването бил възможен при изстрел с газов пистолет от близко разстояние.

От заключението на изслушаната пред въззивния съд съдебно-балистична експертиза е видно,че представения за изследване пистолет е 9 мм газ сигнален пистолет,годен е да възпроизвежда изстрели и не представлява огнестрелно оръжие по смисъла на ЗОБВВПИ. Представените за изследване 5 бр.гилзи са от горепосочения пистолет ,като две от тях са халосни патрони ,при които струята во изстрела е с дължина между 20-30 см. Другите три гилзи са от газови патрони,които могат да поразяват цели на максимално разстояние от 10 м.

По случая след проведеният оглед ,на 22.07.2019г. било образувано ДП № 390/2019г.

на РУ – Харманли, водено първоначално за престъпление по чл.325 от НК, по което на 11.05.2020г. подсъдимият бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл.144 ал.3 вр. ал.1 от НК – закана с убийство спрямо св.М. У. и съпругата му - св. З. У. , чрез думи и действия - насочвайки газов пистолет към св.М. У. .

На 08.08.2021г.пострадалият М. Н. подал частна тъжба до РС-Харманли,въз основа на която било образувано НЧХД № 346/2019 г. по описа на РС-Харманли.С постановената на 18.09.2020 г. присъда, подсъдимият Т. У. бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.130 ал.1 от НК, и на основание чл.78а ал.1 от НК му било наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. Присъдата била обжалвана от подсъдимия пред Окръжен съд –Хасково ,като с решение ,постановено на 26.05.2021 г. по ВНЧХД№25 по описа на ОС-Хасково за 2021 г. била потвърдена .

На първо място следва да са обсъди възражението на подсъдимия за допуснато нарушение на принципа *ne bis in idem*,поддържано неотклонно пред първата инстанция и в приключилото с влязъл в сила съдебен акт производство от частен характер за причинена лека телесна повреда на пострадалия М. У. .В чл.24 ал.1 т.6 от НПК е предвидено ,че не се образува наказателно производство ,а образуваното се прекратява ,когато спрямо същото лице за същото престъпление има незавършено наказателно производство ,влязла в сила присъда,постановление или влязло в сила определение или разпореждане за прекратяване на делото. Значението на посочената разпоредба е свързано с приложимостта на принципа *ne bis in idem*/ве два пъти за същото / ,по въпросите за обхвата на който принцип е постановено и ТР №3/2015г. по т.д.№3/2015г. на ОСНК на ВКС.Според въззивния съд ,по настоящото дело е налице нарушение на правилото *ne bis in idem* ,тъй като срещу подсъдимия Т. У. са водени две паралелни наказателни производства от общ и частен характер ,съответно за престъпление по чл.144 ал.3,вр.ал.1 от НК и за престъпление по чл.130 ал.1 от НК ,последното от които макар и второ по ред/образувано на 08.08.2019г. / е приключило първо по време с влязла в сила на 26.05.2021 г. присъда по НЧХД№346/2019г. по описа на РС-Харманли.Аргументите в тази насока са следните : В частната тъжба на М. Н. У.,подадена на 08.08.2019 г.,по която е било образувано НЧХД № 346/2019 г. на РС-Харманли са били изложени фактически твърдения за няколко хронологически последователни етапа от осъществено от подсъдимия У. спрямо тъжителя престъпно деяние - отправянето на обидни думи към тъжителя и съпругата му З. У. , изваждането на газов пистолет , насочването му към лицето на тъжителя и възпроизвеждането на изстрел ,последван от падането на тъжителя на земята.Тези действия на подсъдимия,според изнесеното в тъжбата довели до причиняване на лека телесна повреда с разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, изразяваща се в огнестрелна рана в лявата скула , получена от произведения изстрел с газов пистолет към лицето на пострадалия на 19.07.2019 г.пред дома му в с.Т. ,общ.С .По това обвинение, квалифицирано по чл. 130 ал.1 от НК, подсъдимият Т. У. е бил признат за виновен с първоинстанционната присъда и освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание- глоба в размер на 1000 лв., на основание чл.78а ал.1 от НК

Присъдата е била обжалвана от подсъдимия пред въззивната инстанция и с решение ,постановено на 26.05.2021 г. по ВНЧХД№25 по описа на ОС-Хасково за 2021 г. е била потвърдена .

В настоящия случай няма спор, че на 22.07.2019 г. на основание чл.212 ал.2 от НПК е започнато досъдебно производство № 390 /2019 г. по описа на РУ – Харманли за престъпление по чл. 325 ал.1 от НК - за това, че на 19.07.2019г. в с.Т. ,общ.С. е извършил непристойни действия /стрелял с газов пистолет /грубо нарушаващи общественя ред и изразяващи явно неуважение към обществото. С постановление на разследващ полицай от 11.05.2020 г. Т. И. У. е привлечен като обвиняем за извършено престъпление по чл. 144 ал.3,вр.ал.1 от НК,затова че на 19.07.2019г. в с.Т. ,общ.С. чрез думи и действия се закарнал с убийство на З. Д. У. и М. Н. У. –съпрузи от с.Т. ,общ.С. ,насочвайки газов пистолет към М. У. и отправяйки към двамата- З. Д. У. и М. Н. У. думите :“Майка ви ще *** ***** ,ще ви изтрепя всичките ,,както и ,,Майка ви ще *** ,ще ви утрепя ,, и това закарване възбудило основателен страх за осъществяването му. Досъдебното производство е приключило с внасянето на обвинителен акт по обвинението на подсъдимия за престъпление по чл.144 ал.3 ,вр.ал.1 от НК , въз основа на който е било образувано съдебното производство по НОХД № 445/2020 г. по описа на Харманлийския районен съд, приключило с постановена на 03.11.2022 г. осъдителна присъда,предмет на настоящата въззивна проверка . В изготвения обвинителен акт от прокурора са залегнали идентични по съдържание твърдения за отправени закарнителни думи от подсъдимия по адрес на частните обвинители З. и М. У.и , както и относно последващите му действия по насочване към тях на незаконно притежавания газов пистолет,,Ekol Major“ Cal.9 mm ,с номер М ***** и произвеждане на изстрел от него към лявата скула на М. У.,при което последния почувствал силна болка ,клекнал към земята и сложил ръка на лицето си. Според фактическите твърдения в обвинителния акт подсъдимият произвел втори изстрел с газовия пистолет ,при който М. и З. У.и побягнали и се скрили в лятната кухня ,а подсъдимият произвел още два изстрела,съпроводени със закарнителни думи.

Фактите за непосредствено предшестващите причиняването на леката телесна повреда на св. М. У. действия на подсъдимия по насочването на газовия пистолет и възпроизвеждането на изстрел с него към лявата му скула , очевидно са взети предвид от прокурора като такива със самостоятелното правно значение за обективната и субективна съставомерност на повдигнатото против подсъдимия обвинение за престъпление от общ характер. Това поведение на дееца е възведено при фактическото и юридическото формулиране на обвинението срещу него за престъплението по чл. 144 ал.3,вр.ал.1 от НК и като такова се включва в обхвата на подлежащите на доказване обстоятелства по чл. 102 от НПК в това първо по ред образувано срещу подсъдимия наказателно производство. Неговият предмет не е ограничен само и единствено до вербални действия на подсъдимия по изричане на закарни за убийство , но включва и проявата по насочването на газов пистолет, която има наказателноправно значение с оглед годността ѝ да възбуди основателен страх у пострадалите .

Налице е тъждество между описаното в обвинителния акт на прокурора поведение на подсъдимия Т. У. пред дома на пострадалите М. и З. У.и в с.Т. ,общ.С. на инкриминираната дата 19.07.2019г. и съдържанието на частната тъжба на пострадалия М. У. с оглед време, място на извършване, механизъм на осъществяване, последици и пр. Правната квалификация на деянието на подсъдимия не е относима към извода за идентичност на инкриминираното по отношение на него фактическо поведение в първоначално образуваното наказателно производство от общ характер по ДП № 390/2019 г. по описа на РУ-Харманли и по образуваното второ по ред НЧХД № 346/2019 г. на РС-Харманли ,приключило с влязъл в сила съдебен акт . Всъщност , без значение е дали посочените в частната тъжба на пострадалия У. твърдения относно насочването и произвеждането на изстрел с газов пистолет на 19.07.2019 г. са квалифицирани като самостоятелно престъпление по чл. 130 ал.1 от НК против телесната неприкосновеност или са преценени като закана с убийство, проява по естеството си , годна да възбуди основателен страх за нейното осъществяване , съставляваща основание за квалификация на деянието по чл. 144 ал.3 от НК от страна на държавния обвинител . Съществено е, че тези факти са включени в обвинението, повдигнато срещу подсъдимия от прокуратурата, като неразделна част от цялостното му поведение при инцидента пред дома на частните обвинители У.и , квалифицирано от прокурора като престъпление по чл. 144 ал.3,вр.ал.1 от НК. Деянието е съвкупност от факти,реализирани в обективната действителност,поради което отделните, включени в единството прояви на една и съща единна дейност, не могат да се разделят и разглеждат изолирано една от друга в различни наказателни производства .Недопустимо е прокурорът да раздробява отделните прояви от единната престъпна дейност на подсъдимия по използване на газовия пистолет , за да обоснове обвинението си за закана с убийство ,извършена чрез действие-насочване на газовия пистолет към св.У.и.

При наличието на приключило с влязла в сила присъда наказателно производство спрямо същото лице за същото престъпление, принципът *ne bis in idem*, уреден в разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, има безусловно действие, поради което настоящото наказателно производство,макар и образувано първо по ред , подлежи на прекратяване.

Отнесено към процесния случай това означава, че на 26.05.2021 г., когато е влязла в сила осъдителната присъда по наказателното дело от частен характер, съдебният акт е добил задължителна материална и формална доказателствена сила. С нея е следвало да се съобразят, както прокурорът, така и първоинстанционният съд, разглеждащ делото от общ характер за същото обвинение. Това е така,защото обвинението по делото от частен характер също е засягало "наказателен въпрос" по смисъла чл. 4 от Протокол 7 към ЕКПЧОС, тъй като е отговаряло на всички критерии на наказателно обвинение: включено е като правонарушение в НК, за него е предвидена наказателна санкция лишаване от свобода и целите на това наказание са общите по чл. 36 от материалния закон. По изложените причини, въпреки че обвинението по чл.130 ал.1 от НК се е водило по частноправен ред по отношение на него са имали приложение всички правила на наказателното право и процес.

Това означава, че след приключване на производството от частен характер с влязла в сила присъда , следващият общ наказателен процес - срещу същия деец, за деяние по чл.144 ал.3 от НК , но при същите факти, не е следвало да продължи с оглед на правилото non bis in idem. Неспазването на принципа non bis in idem от първия съд е довело до съществено нарушение на процесуалните правила. То може да бъде коригирано чрез отмяна на контролираната присъда и прекратяване на наказателното производство от въззивния съд на основание чл.334 т.4,вр.чл.26 ал.1 т.6 от НПК , като в подкрепа на това е съдебна практика на ВКС - Решение № 71 от 17.06.2015 г. на ВКС по н. д. № 1958/2014 г., II н. о., НК, Решение № 180 от 22.06.2012 г. по н. д. № 417/2012 г., II н. о.и др.

С оглед на изложеното са налице основанията на чл.334 т. 4 вр. чл. 24 ал.1 т.3 от НПК за отмяна на обжалваната присъда и прекратяване на наказателното производство.

С тези мотиви ,съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 260005/03.11.2022 г. ,постановена по НОХД № 455/2020 г. Районен съд- Харманли ,като на основание чл.24 ал.1 т.6 от НПК **ПРЕКРАТЯВА** наказателното производство по делото .

Решението подлежи на обжалване пред ВКС – София в 15 дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____